

การรอรับพระพร

(Waiting Blessed)

ศจ.พงศศักดิ์ ปิ่นแก้ว

pinkawwpongsak@gmail.com

การรอรับพระพรเพียงอย่างเดียวเป็นการเห็นแก่ตัว หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าซีเกียจไม่ยอมทำอะไรได้แต่นั่งคอยให้ราชรถมาเกย ซึ่งเป็นกรไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างแน่นอนก็เหมือนกับการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปร้องขอ หรือหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นเครื่องเซ่นไหว้เพื่อรอคอยให้สิ่งที่ขอตอบสนองความต้องการในชีวิต หรือขอให้มีงั่งคั่งร่ำรวยมีบ้านหลังใหญ่ มีรถคันโตอะไรทำนองนั้น หรือแสวงหาโชคลาภ รอคอยโชคชะตาราตีว่าสักวันหนึ่งจะมีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ พระเจ้าไม่ได้สอนให้เรากระทำเช่นนั้น การที่จะได้รับพระพรต้องขึ้นอยู่กับกรกระทำให้เป็นทีพอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะประทานพระคุณให้กับเราเปล่าๆ ฟรีๆ ไม่ได้คิดมูลค่าก็จริง แต่ถ้าเราจะรับเอาพระพรก็ต้องแสวงหาหน้าพระทัยของพระองค์ ในข้อพระคัมภีร์ มธ.6:33 “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” การที่เราจะได้รับสิ่งทั้งปวงนั้นจำเป็นที่เราจะต้องแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน คือการเข้ามาสัมพันธ์กับพระองค์เป็นการส่วนตัว ผู้พันด้วยรักอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นเนื้อเดียวกัน เปรียบเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกันนั่นเอง

ในเมื่อเราเชื่อในพระองค์แล้วก็คิดว่าได้รับความรอดเบ็ดเสร็จโดยไม่ต้องทำอะไรอีกแล้ว (ผิดครับ) ยังคงใช้ชีวิตเหมือนเดิม เคยเป็นอย่างไรก็เป็นเช่นนั้นความเชื่อที่ถูกต้องคือการประพฤติตาม และยอมรับการเปลี่ยนแปลง 2คร.6:1 “ในเมื่อเราทำงานร่วมกับพระคริสต์แล้ว เราจึงวิงวอนท่านว่า ‘อย่าสักแต่รับพระคุณ’ ของพระเจ้าเท่านั้น” เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากธรรมบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์ เพราะธรรมบัญญัติไม่สามารถช่วยให้เรารอดพ้นจากบาป มนุษย์ไม่สามารถกระทำตามธรรมบัญญัติได้เลย ยากเกินกว่ามนุษย์เดินดินธรรมดาอย่างเรา จะทำตามได้ ไม่มีเหตุผลเลยที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จลงมาจากเบื้องบนเพื่อยอมตายบนไม้กางเขน ถ้าเรารอดโดยธรรมบัญญัติ กท.2:21 “ข้าพเจ้า ไม่ได้กระทำให้พระองค์พระเจ้าเป็นโมฆะ เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากธรรมบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์”

ความเชื่อ คือการกระทำตามนั้นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัส เพราะว่าถ้าไม่กระทำตามเมื่อวันนั้นมาถึงมีใช้ทุกคนที่เรียกว่า “พระองค์เจ้าข้า” พระองค์เจ้าข้าจะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ มธ.7:21 “มีใช้ทุกคนที่เรียกว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้าจะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์

แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้” เพราะฉะนั้น ความชอบธรรมที่เราหวัง คือพระเยซูคริสต์ของเราที่จะเสด็จกลับมา ถ้าเราไม่รอรับแต่พระพรที่เหมือนกับคนที่เขาได้ทำอะไรเลย คอยแต่แบมือขออย่างเดียวแล้วถ้าไม่มีใครให้ ชีวิตเราจะอยู่ได้อย่างไร เพราะไม่เคยช่วยเหลือตัวเอง ไม่เคยทำอะไรเองเหมือนเด็กที่เอาแต่แบมือขอตั้งพ่อแม่อะไรทำนองนั้นแหละครับ ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะให้เพราะเราเป็นลูกก็ตาม แต่การให้นั้นเป็นด้วยความรักความผูกพัน เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่เราก็ได้ถูกสอนให้พึ่งตัวเองใช่ไหมครับ ต้องทำมาหากินเอง แต่ก่อนที่จะมาช่วยตัวเองได้ก็ถูกเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนในสารพัดสิ่ง ในทุกเรื่อง พระเจ้าก็เช่นเดียวกันถึงแม้พระองค์จะเทพพระพรลงมาให้เรา แต่พระองค์ก็ตรัสให้เรากระทำตามในสิ่งที่พระองค์ได้สอนเหมือนกัน

แนวความคิดของการแยกตัวเองออกมาจากความชั่ว คือพื้นฐานในการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า พร้อมกับผู้คนของพระองค์สู่พระคัมภีร์ การแยกตัวผูกพัน คือ

ปฏิเสธ และรับเอาสิ่งอื่นที่ดี แยกตัวเองดำเนินชีวิตออกมาจากบาป และจากทุกสิ่งโดยตรงกันข้ามกับพระเยซูคริสต์ เข้ามาสู่ความชอบธรรม และพระคำของพระเจ้า ต้องเข้ามาใกล้พระเจ้า ติดสนิท และเป็นความสนิทสนมด้วยการอุทิศตัว สรรเสริญและนมัสการ พร้อมกับการปรนนิบัติรับใช้พระองค์ด้วยใจกล้าหาญ ไม่มีข้อแม้ใดๆ เป็นการตอบสนองพระคุณที่ได้มีให้กับเรา การกระทำเช่นนี้จะเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ออกมาจากการถูกกักขังของความบาป

2คร.6:16-18”วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าเราเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า เราจะอยู่ในเขาทั้งหลายและจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นชนชาติของเรา”พระเจ้าตรัสว่า เหตุฉะนั้น เจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลายอย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเขาทั้งหลาย”เราจะเป็นดังบิดาของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น”

ดังนั้น การแยกตัวเองออกมาจากความบาปจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง

ชีวิตที่จะดำเนินอยู่ในทางของพระเจ้าได้นั้นต้องยอมจำนนและดำเนินต่อไปซึ่งเป็นเกณฑ์พื้นฐานที่จำเป็นต่อประชากรของพระองค์ พวกเราต้องคาดหวังที่จะบริสุทธิ์แตกต่างและแยกออกมาจากผู้คนเหล่านั้นทั้งสิ้น และเข้ามาสู่ภายใต้พระเจ้าด้วยตัวของเราเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

และต้องเกลียดบาปเหมือนกับที่พระองค์ทรงเกลียด การกระทำทั้งสิ้นเหล่านั้นจะเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์

ซึ่งเป็นการยืนยันถึงการแยกตัวเองออกมาจากสิ่งชั่วร้ายที่กำลังระบาดไปทั่วทุกหัวระแหงของโลกใบนี้ ถึงแม้การยืนอยู่ตรงข้ามกับบาปจะเป็นเรื่องที่ยากมากก็ตาม

แต่ก็จะเป็นที่รักยิ่งหรือที่เรียกว่าเป็นคนโปรด คุณเคยเป็นคนโปรดหรือไม่ครับ? การเป็นคนโปรดจะมีความสุขมาก เพราะร้องทูลขอสิ่งใดก็จะได้รับคำตอบ

หรือจะได้รับการพรานาประการจากพระองค์ เราเจอพบว่าทำไมพระเจ้าจึงให้นางมารีย์ตั้งครรถ์โดยเดชของพระวิญญาณ และคลอดบุตรชายที่มีชื่อว่า “เยซู” ละครับ

ก็เป็นเพราะว่านางเป็นคนโปรดนั่นเอง การที่ได้เป็นคนโปรดก็ว่านางได้ใช้เวลากับพระองค์อย่างสม่ำเสมอ ลก.1:28,30”ทูตสวรรค์เข้าบ้านมาถึงหญิงพรหมจารีนั้น

แล้วว่า เธอ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมาจกจำเริญเกิด พระเป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ”แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า มารีย์เอื่อยอย่ากลัวเลย

เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว” เราจะพบถึงสองข้อด้วยกันที่พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ “กาเบรียล” มากล่าวแก่นางว่า

“เธอเป็นหญิงที่พระเจ้าทรงโปรดปราน” ขอคุณพระเจ้าที่ได้สำแดงถึงความโปรดปรานแก่นาง

ซึ่งนี่เองเป็นการยืนยันถึงพระพรที่ประชากรของพระองค์จะได้รับเช่นกัน เพียงแค่แยกตัวเองออกมาจากระบบของโลก

ใช้เวลาอย่างสม่ำเสมอเหมือนกับนางมารีย์ด้วยกันครับ แล้วสิ่งหรือคอยก็จะเกิดขึ้นกับชีวิตที่สัมผัสชื่อกับพระองค์ ทุกอย่างเป็นไปได้โดยพระเจ้า ขอพระเจ้าอวยพรทุกๆ

ท่าน ขอให้ปีใหม่นี้เป็นปีแห่งพระพรพระคริสต์...